

full DOMINICAL

CARTA DOMINICAL

† JOAN JOSEP OMELLA OMELLA
Arquebisbe de Barcelona

El desenvolupament humà

A la nostra societat —l'anomenada *societat del benestar*— s'ha enfosquit greument l'atenció a les persones, fins al punt que es valoren més les coses que l'ésser humà. Es valora més el tenir que l'ésser. Sembla que el centre de tot són els diners, figurar, posseir molt.

La Bíblia, en el relat de la creació, ens descobreix que Déu ha situat l'home en el centre. Tot el que ha creat és bonic i important (els animals, l'aire, el sol i els estels, l'aigua...), però el més valuós és l'ésser humà. Déu el va fer constituint-lo com el veritable rei de la creació. Però a més el va crear a imatge seva. Així ho diu el text: «Déu va crear l'home a imatge seva, el va crear a imatge de Déu, creà l'home i la dona» (Gn 1,27). I afegix: «Déu veié que tot el que havia fet era molt bo.» (Ib., 31)

Els dos, tant l'home com la dona, són imatge de Déu. Els dos tenen la mateixa dignitat i valor. Però, a més, el dinamisme de reciprocitat que anima el *nosaltres* de la parella humana és imatge de Déu.

Més amunt em feia ressò de la qualificació de *societat del benestar* que encara donem a la nostra

societat. Això equival a dir, en bona mesura, que la nostra societat és mercantilista i materialista, que sobrevalora els diners i els guanys per sobre de la persona humana.

Quina descripció més bella ens va llegar el papa Pau VI sobre el desenvolupament social i el desenvolupament dels pobles en la *Populorum Progressio*! Va deixar escrit que «el veritable desenvolupament és el pas, per a cadascú i per a tots, d'unes condicions de vida menys humanes a altres més humanes» (PP 20). Ho raonava partint de la base que el desenvolupament no pot ser reduït a un simple creixement econòmic. Per ser autèntic convé que sigui integral; per tant, ha de promoure tots els homes i tot l'home. I ho explicitava més: «El desenvolupament ha d'ajudar a passar de situacions menys humanes, com les mancances materials d'aquells que estan privats del mínim vital i les mancances morals dels qui estan mutilats per l'egoisme. Menys humanes: les estructures opressores que provenen tant de l'abús de la possessió com de l'abús del poder, de les explota-

cions dels treballadors o de la injustícia de les transaccions. Més humanes: aixecar-se de la misèria a la possessió del que és necessari, la victòria sobre les calamitats socials, l'ampliació dels coneixements, l'adquisició de la cultura. Més humanes també: l'augment en la consideració de la dignitat dels altres, l'orientació cap a l'esperit de pobresa (cf. Mt 5,3), la cooperació en el bé comú, la voluntat de pau. Més humanes encara: el reconeixement per part de l'home dels valors supremes, i de Déu, que n'és la font i la fi. I les més humanes: la fe, do de Déu acollit per la bona voluntat dels homes, i la unitat de la caritat de Crist, que ens crida a tots a participar, com a fills, en la vida de Déu viu, Pare de tots els homes.» (PP 21)

Quin ventall de situacions tan boniques i estimuladores ens ofereix el papa Pau VI amb aquestes reflexions sobre el veritable desenvolupament de la persona!

Meditem-les a poc a poc i fem-les arribar a l'entorn familiar, professional i social.

ENTREVISTA

Casal integrador

EULÀLIA PAGÈS

El Casal «Al vent», de la parròquia de la Mare de Déu de Bellvitge, atén un centenar d'infants durant l'estiu en colònies, casal i rutes, i una cinquantena més en l'esplai, cada dissabte; també ofereix un reforç educatiu i l'Underground Bellvitge, un projecte d'oci alternatiu nocturn per a joves del barri, de 15 a 20 anys. L'Eulàlia Pagès és la coordinadora d'infància del Casal, que forma part de la Fundació La Vinya, entitat adherida a la Xarxa de Centres Socioeducatius de la Fundació Pere Tarrés.

Quin és el vostre objectiu?

Donar resposta a les necessitats educatives que manifesten els infants i les famílies en situació de vulnerabilitat social, i treballar a través del joc i de les sortides dels caps de setmana, a l'estiu i a la natura.

Com transmeteu els valors cristians i humans?

El treball del transcendent és un dels pilars del nostre ideari, que està inspirat en el model de Jesús. Intentem recalcar molt el treball de grup, el fet de compartir, socialitzar-se, agrair..., i que tot l'equip tingui una mirada contemplativa de la realitat. Integrem molts voluntaris a les nostres activitats, ja que són ells els que mouen el dia a dia, entenent que el servei és un pas més de la nostra acció.

La vostra feina educativa té un gran valor social. Us sentiu recompensats?

Tot l'equip sentim que treballar amb infants és una gran sort i un privilegi. Aprenem moltes coses dels nostres companys, de fer les coses amb esperit de servei i d'aquesta mirada contemplativa de la realitat. Fer comunitat amb infants i famílies que tenen realitats diferents a les nostres, per a l'equip d'educadors, és un valor afegit. Creiem que el lleure ha de ser un dret per a tots els infants i accessible per a tothom.

Òscar Bardají i Martín

GLOSSA

ENRIC PUIG JOFRA, SJ
Secretari general de la FECC

Unes barres de pa

Una religiosa amb una llarga experiència de treball en el tercer món col·labora ara, de retorn a la terra d'origen, amb una entitat que ajuda persones sense sostre. Les acullen unes hores al dia, els ofereixen serveis senzills —higiene personal, roba neta, alguna cosa per menjar si ho necessiten, assessoria jurídica quan convé, lloc per estar-s'hi, descansar i relacionar-se... — i estableixen una relació personal que dignifica la persona, que sovint ajuda a millorar l'autoestima. Escolten, comparteixen, ajuden a reflexionar. No hi ha pressa. La decisió sempre és de la persona afectada. Estimar el proïsme i saber descobrir la presència de Déu i la possibilitat d'exercitar el manament de l'amor. Estimar l'altre i, en ell, estimar Déu. «Us dono un manament nou, que us estimeu els uns als altres tal com jo us he estimat» (Jn 13,34).

Una tarda qualsevol, un cop obert el centre, un musulmà s'apropa a l'entitat amb una bossa amb alguns pans. S'adreça a la religiosa, es presenta com a veí i li diu: «He vist que ajudeu persones que ho necessiten i he pensat portar-te aquests pans que acabo

de fer. Et prego que em permetis compartir-los amb aquests germans necessitats». Deixa la bossa i marxa amb la mateixa discreció que ha arribat. «Quin d'aquests tres et sembla que es va comportar com a proïsme de l'home que va caure en mans dels bandolers? [...] El qui el va tractar amb amor [...] Vés, i tu fes igual» (Lc 10,36-37).

La religiosa, constatant la presència de molts musulmans al barri, em comenta: «l pensar que sovint malpensem dels nostres veïns. Avui, aquest home m'ha donat una lliçó a mi i a tots els que els explicaré el fet». Compartir el pa de cada dia, el fruit del treball de les persones, primícia de la terra en els relats bíblics. Ajudar el proïsme a restaurar les forces perdudes, una pràctica del bé, ben desinteressada. «Veïe una gran gentada, se'n compadís [...] Doneu-los menjar vosaltres mateixos [...] Tots en van menjar i quedaren saciats» (Mt 14,14.16.20). Un gest senzill el del veí, carregat de sentit, de resposta d'un fill de Déu. Un testimoni d'amor de l'entitat, motivadora de respostes, generadora d'estimació i de generositat.

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

La grandeza de la humildad

HNA. M. DE LOS ÁNGELES MAESO ESCUDERO

Franciscana de los Sagrados Corazones

Al acercarse la Navidad, el Papa nos invitó a contemplar el pesebre hecho en cada hogar, que «en su simplicidad transmite la esperanza».

Hemos visto como el Señor se nos acerca. «Dios se despoja de su divinidad y se acerca a su pueblo, manifestando su fidelidad y ofreciendo a la humanidad la vida eterna.»

La grandeza de la humildad la hemos contemplado en los pobres y los sencillos: María, en una gruta de un pueblo insignificante, dio a luz al Redentor. José, el hombre justo, confía en la palabra del Señor; junto a ellos, los pastores, los pobres y sencillos.

Con los ángeles hemos cantado la grandeza de Dios; la Epifanía, mani-

festación del Señor a todas las gentes, nos ha llenado de gozo. Los cielos abiertos nos han manifestado el amor de la Trinidad: el Espíritu de Dios sobre Jesucristo y la voz del Padre: «Este es mi Hijo muy querido, en quien tengo puesta toda mi predilección» (Mt 3,16-17).

En la sencillez de nuestra vida de cada día, seamos testigos humildes y alegres. «Jesús, entrando en el mundo, nos da fuerza para caminar con él hacia la plenitud de la vida y vivir el presente de un modo nuevo.»

Como los magos, entreguemos el don de lo mejor de nosotros mismos. Que nuestra vida sea un canto de alabanza.

Lectures missa diària i santoral

16. ■ Dilluns (lit. hores: 2a setm.) [He 5,1-10 / Sl 109 / Mc 2,18-22]. Sant Marcel I, papa (romà, 308-309) i mr.; sant Fulgenci d'Ècija (†630), bisbe; santa Priscil·la (s. I), matrona romana; sant Berard, prev. franciscà i mr.

17. □ Dimarts [He 6,10-20 / Sl 110 / Mc 2,23-28]. Sant Antoni el Gran (†356), abat, d'Egipte, patró dels qui tracten amb bestiar, i també de Menorca. Santa Leonil·la, mr.; santa Rosalina de Vilanova, vg. cartoixana.

18. ■ Dimecres [He 7,1-3.15-17 / Sl 109 / Mc 3,1-6]. Sant Volusità, bisbe; santa Prisca, mr. romana; santa Margarida d'Hongria, vg. dominicana; santa Vicenta-Maria López Vicuña, vg.; sant Jaume Hilari Barbal, rel. La Salle i mr.

19. ■ Dijous [He 7,25-8,6 / Sl 39 / Mc 3,7-12]. Santa Agnès (s. III-IV), vg. i mr. romana (festa litúrgica a Catalunya). Sant Canut (†1086), rei de Dinamarca; sants Màrius i Marta, i els seus fills Audifac i Àbac, mrs. (s. III); sants Gumersind, prev., i Servideu, monjo, mrs.; santes Pia i Germana, mrs.; beat Marcel Spínola, bisbe de Sevilla, cardenal. Beats Jaume de Sales, prev., i Guillem Sautemouche, rel., Melcior Grodecz i Esteve Pongracz, prev., Ignasi d'Azevedo, prev., i companys, jesuïtes i mrs.

20. ■ Divendres [He 8,6-13 / Sl 84 / Mc 3,13-19]. Sant Fabià, papa (romà, 236-250) i mr.; Sant Sebastià, tribú romà mr. (303), patró de ciutat de Mallorca.

21. ■ Dissabte [He 10,32-36 / Sl 33 / Jn 17,11b-19]. Sant Fructuós (o Fruitós), bisbe de Tarragona, i els seus diaques Auguri i Eulogi, màrtirs (259). Santa Agnès (al calendari romà); beata Josepa-Maria de Santa Agnès, verge agustina, de Benigànim.

22. ■ † Diumenge vinent, III de durant l'any (lit. hores: 3a setm.) [Is 9,1-4 / Sl 26 / 1Co 1,10-13.17 / Mt 4,12-23 (o bé: 4,12-17)]. Sant Vicenç (Vicent), diaca de Saragossa i mr. a València, nat a Osca (s. III-IV). Sant Anastasi, monjo persa i mr.; sant Gaudenci, bisbe; beata Laura Vicuña, vg. salesiana.

ACTUALITAT

Setmana de Pregària per la Unitat dels Cristians

Del 18 al 25 de gener de 2017

L'Arquebisbat de Barcelona inaugurarà la Setmana de Pregària per la Unitat dels Cristians el dimecres 18 de gener (a les 20 h), a la Catedral de Barcelona, amb la participació dels representants de les diverses confessions cristianes.

Desitgem i volem la unió dels cristians com el Senyor Jesús la vulgui, pels mitjans que el Senyor Jesús vulgui i quan el Senyor Jesús vulgui. Volem la unió dels cristians per, amb i en Crist Jesús, Senyor Nostre.

Déu ha fet la gràcia, als qui vivim en l'Església del segle XXI, de veure i sentir que el bisbe de Roma, el papa Francesc, anés el 31 d'octubre de 2016 a Suècia, amb motiu de la celebració, aquest any, dels 500 anys de la Reforma luterana. Això és ja l'inici de la realització, clara i nítida, del que fa més de seixanta anys demanem a l'únic Senyor de l'Església: que tots els cristians siguem u. També el que el papa Francesc va dir, aquell mateix dia a la catedral luterana de Lund, ens dona, enguany, el to i el marc de la nostra Setmana de Pregària Universal per la Unió dels Cristians:

«Estigueu en mi, i jo en vosaltres» (Jn 15,4). Aquestes paraules, pronunciades per Jesús en el context del Sant Sopar, ens permeten apropar-nos al cor de Crist poc abans del seu lliurament definitiu a la creu. Podem sentir els seus batecs d'amor per nosaltres i el seu desig d'unitat per a tots els qui creuen en ell. Ens diu que ell és el cep veritable i nosaltres les sarments; i que, com ell està unit al Pare, així nosaltres hem d'estar units a ell, si volem donar fruit.

»En aquesta trobada de pregària, aquí a Lund, volem manifestar el nostre desig comú de romandre units a ell per tenir vida. Li demanem: «Senyor, ajudeu-nos amb la vostra gràcia a estar més units a vos per donar junts un testimoni més eficaç de fe, esperança i caritat». És també un moment per donar grà-

cies a Déu per l'esforç de tants germans nostres, de diferents comunitats eclesials, que no s'han resignat a la divisió, sinó que mantenen viva l'esperança de la reconciliació entre tots els que creuen en l'únic Senyor. [...].

»Jesús intercedeix per nosaltres com a mediador davant el Pare, i li demana per la unitat dels seus deixebles «perquè el món cregui» (Jn 17,21). Això és el que ens conforta i ens mou a unir-nos a Jesús per demanar-li amb insistència: «Dóna'ns el do de la unitat perquè el món cregui en el poder de la teva misericòrdia». Aquest és el testimoni que el món està esperant de nosaltres. Els cristians serem testimoni creïble de la misericòrdia en la mesura que el perdó, la renovació i reconciliació siguin una experiència quotidiana entre nosaltres. Junts podem anunciar i manifestar de manera concreta i amb alegria la misericòrdia de Déu, defensant i servint la dignitat de cada persona. Sense aquest servei al món i amb el món, la fe cristiana és incompleta.

»Luterans i catòlics preguem junts en aquesta catedral i som conscients que sense Déu no podem fer res; demanem el seu auxili perquè siguem membres vius units a ell, sempre necessitats de la seva gràcia per poder portar junts la seva Paraula al món, que està necessitat de la seva tendresa i de la seva misericòrdia.»

La Setmana de Pregària per a la Unitat dels Cristians de 2017 ja no necessita estímuls, suggeriments i iniciatives de persones particulars o de grups privats: és mirant el bisbe de Roma i Papa de l'Esglé-

SETMANA DE PREGÀRIA PER LA UNITAT DELS CRISTIANS

Reconciliem-nos.
L'amor del Crist ens hi empeny
(cfr. 2Co 5, 14-20)

Comissió Interdiocesana
d'Ecumenisme i de Relacions
Interreligioses

sia catòlica, que veiem i entenem el que hem de fer aquesta setmana del mes de gener de 2017: Demanar «la gràcia de Déu per poder portar junts la seva Paraula al món, que està necessitat de la seva tendresa i de la seva misericòrdia».

Mons. Jaume González-Agàpito
Delegat diocesà d'Ecumenisme
i Relacions Interreligioses

Celebració diocesana de la Jornada Mundial del Migrant i el Refugiat

Aquest diumenge 15 de gener, les comunitats cristianes estan convidades a celebrar la Jornada Mundial del Migrant i el Refugiat, organitzada pel col·lectiu Caminem junts en la diversitat, Càritas diocesana i la Delegació de Pastoral Social. Se celebrarà en l'àmbit diocesà el proper diumenge, dia 22, a l'església de Sant Vicenç de Sarrià (c/ del Rector Voltà, 5). A les 10.30 h, s'iniciarà amb l'acollida i a les 11.30 h, se celebrarà l'Eucaristia. També es farà un dinar de germanor (cal que tothom es porti el menjar,

l'organització posa les postres i la beguda), i a la tarda una taula rodona amb la participació de persones refugiades. Finalitzarà a les 16.30 h, amb una pregària. El dinar i els actes de la tarda es faran al Col·legi del Sagrat Cor (c/ Ramon Miquel i Planas, 38-40). És una jornada oberta a tothom, i una oportunitat per pregar diocesanament pels migrants i els refugiats, i fer nostre el lema d'enguany: «Migrants i refugiats, persones amb drets. Actuem! Hi tenen tot el dret.»

ACTUALITAT

Mons. Francesc Conesa pren possessió com a nou bisbe de Menorca

L'arquebisbe de Barcelona, Joan Josep Omella, i el bisbe auxiliar, Sebastià Taltavull, van assistir el passat 7 de gener a l'ordenació episcopal i presa de possessió de Francesc Conesa Ferrer com a bisbe de Menorca. El fins ara rector de la basílica de Santa Maria d'Eix, va rebre l'ordenació episcopal a la Catedral de Ciutadella en una cerimònia que va comptar com a concelebrants principals amb el cardenal arquebisbe de València, Antonio Cañizares, i el president de la Conferència Episcopal Espanyola, Ricardo Blázquez. El nou prelat de Menorca va manifestar que actuarà al servei de l'Església per impulsar l'evangelització i el paper dels laics.

SEGUEIX-ME! Campanya de la Infància Missionera 2017

Aquesta diada se celebrarà el proper diumenge dia 22 de gener.

L'objectiu d'aquesta Obra Pontifícia és que els nens i les nenes siguin els protagonistes, ja que és una obra dels infants i amb els infants.

Com cada any, aquesta campanya compta amb un ampli ventall de materials per a catequistes, professors i també per als infants, perquè tot jugant puguin aprendre a ser nens i nenes missioners.

Podeu demanar els materials a la Delegació de Missions i al seu blog (delegaciomissionsarqbarcelona.blogspot.com), c/ Bisbe 5, 08002 Barcelona, t. 932 701 014, ddmissions5112@arqbcn.cat

Aprenguem a estimar. A la família, a l'escola, a la parròquia

La Fundació Desenvolupament y Persona organitza un curs de monitors d'educació afectiva i sexual (en castellà) al Col·legi Puresa de Maria (c/ Mercè Vilaret, 21 - Sant Cugat del Vallès).

El programa és el següent:

—Dies 28 i 29 de gener: Desenvolupament afectiu i sexual.

—Dies 18 i 19 de febrer: L'art de comunicar-se.

—Dies 11 i 12 de març: L'amor i la sexualitat humana.

Informació i inscripcions (fins al 27 de gener o en completar les places): Pg. Olabarria, 82 - Sant Cugat del Vallès, t. 935 830 088, 629 521 418, a/e: ati04612@ati.es

PUBLICACIONES

Anuncieu. Als consagrats i a les consagrades, testimonis de l'Evangelí entre els pobles

Aquest llibre amb textos del papa Francesc té 120 pàgines i ha estat publicat per la Unió de Religiosos de Catalunya (URC) i l'Editorial Claret. Inclou els principals textos publicats fins ara del papa Fran-

cesc, el qual ja va manifestar el seu especial interès per impulsar la vida religiosa, de consagració a Déu, convocant l'Any de la Vida Consagrada durant el 2014. Els textos del Papa recollits en aquest petit

volum estan centrats, sobretot, en la missió evangelitzadora, entorn d'aquests tres capítols: «Fins a l'extrem de la terra», «Església en sortida» i «Fora de les portes».

DIUMENGE II DE DURANT L'ANY

COMENTARI

P. JAUME SIDERA
claretia**Lectura del llibre d'Isaïes** (Is 49,3.5-6)

El Senyor em digué: «Ets el meu servent, Israel, estic orgullós de tu». El Senyor m'ha format des del si de la mare perquè fos el seu servent i fes tornar el poble de Jacob, li reunís el poble d'Israel; m'he sentit honorat davant el Senyor, i el meu Déu ha estat la meva glòria; però ara ell em diu: «És massa poc que siguis el meu servent per a restablir les tribus de Jacob i fer tornar els supervivents d'Israel; t'he fet llum de tots els pobles perquè la meva salvació arribi d'un cap a l'altre de la terra.»

Salm responsorial (39)

R. *Aquí em teniu: Déu meu, vull fer la vostra voluntat.*

Tenia posada l'esperança en el Senyor, / i ell, inclinant-se cap a mi, / ha inspirat als meus llavis un càntic nou, / un himne de lloança al nostre Déu. R.

Però vós no voleu oblacions ni sacrificis, / i m'heu parlat a cau d'orella; / no exigiu l'holocaust ni l'expiació. R.

Per això us dic: «Aquí em teniu: / com està escrit de mi en el llibre, / Déu meu, vull fer la vostra voluntat, / guardo la vostra llei al fons del cor». R.

Anuncio amb goig la salvació / davant el poble en dia de gran festa. / No puc deixar d'anunciar-la; / ho sabeu prou, Senyor. R.

Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint (1Co 1,1-3)

Pau, que per voler de Déu ha estat cridat a ser apòstol de Jesucrist, i el seu germà Sòstenes, a la comunitat de Déu que és a Corint, als santificats en Jesucrist, cridats a ser-li consagrats, en unió amb tots els qui pertot arreu invoquen el nom de Jesucrist, el nostre Senyor i el d'ells.

Us desitjo la gràcia i la pau de Déu, el nostre Pare, i de Jesucrist, el Senyor.

✠ Lectura de l'evangeli segons sant Joan (Jn 1,29-34)

En aquell temps, Joan veié que Jesús venia i digué: «Mireu l'anyell de Déu, que pren damunt seu el pecat del món. És aquell de qui jo deia: Després de mi ve un home que m'ha passat davant, perquè, abans que jo, ell ja existia. Jo no sabia qui era, però vaig venir a batejar amb aigua perquè ell es manifestés a Israel.»

Després Joan testificà: «He vist que l'Esperit baixava del cel com un colom i es posava damunt d'ell. Jo no sabia qui era, però el qui m'envià a batejar amb aigua em digué: "Aquell sobre el qual veuràs que l'Esperit baixa i es posa, és el qui bateja amb l'Esperit Sant". Jo ho he vist, i dono testimoni que aquest és el Fill de Déu.»

Lectura del libro de Isaías (Is 49,3.5-6)

Me dijo el Señor: «Tú eres mi siervo, Israel, por medio de ti me glorificaré». Y ahora dice el Señor, el que me formó desde el vientre como siervo suyo, para que le devolviese a Jacob, para que le reuniera a Israel; he sido glorificado a los ojos de Dios. Y mi Dios era mi fuerza: «Es poco que seas mi siervo para restablecer las tribus de Jacob y traer de vuelta a los supervivientes de Israel. Te hago luz de las naciones, para que mi salvación alcance hasta el confín de la tierra».

Salmo responsorial (39)

R. *Aquí estoy, Señor, para hacer tu voluntad.*

Yo esperaba con ansia al Señor; / él se inclinó y escuchó mi grito. / Me puso en la boca un cántico nuevo, / un himno a nuestro Dios. R.

Tú no quieres sacrificios ni ofrendas, / y, en cambio, me abriste el oído; / no pides holocaustos ni sacrificios expiatorios; / entonces yo digo: «Aquí estoy». R.

«—Como está escrito en mi libro— / para hacer tu voluntad. / Dios mío, lo quiero, y llevo tu ley en las entrañas». R.

He proclamado tu justicia / ante la gran asamblea; / no he cerrado los labios, Señor, tú lo sabes. R.

Comienzo de la primera carta del apóstol san Pablo a los Corintios (1Cor 1,1-3)

Pablo, llamado a ser apóstol de Jesucristo por voluntad de Dios, y Sòstenes, nuestro hermano, a la Iglesia de Dios que está en Corinto, a los santificados por Jesucristo, llamados santos con todos los que en cualquier lugar invocan el nombre de nuestro Señor Jesucristo, Señor de ellos y nuestro: A vosotros, gracia y paz de parte de Dios nuestro Padre y del Señor Jesucristo.

✠ Lectura del santo Evangelio según san Juan (Jn 1,29-34)

En aquel tiempo, al ver Juan a Jesús que venía hacia él, exclamó: «Este es el Cordero de Dios, que quita el pecado del mundo. Este es aquel de quien yo dije: "Tras de mí viene un hombre que está por delante de mí, porque existía antes que yo". Yo no lo conocía, pero he salido a bautizar con agua, para que sea manifestado a Israel.»

Y Juan dio testimonio diciendo: «He contemplado al Espíritu que bajaba del cielo como una paloma, y se posó sobre él. Yo no lo conocía, pero el que me envió a bautizar con agua me dijo: "Aquél sobre quien veas bajar el Espíritu y posarse sobre él, ese es el que bautiza con Espíritu Santo". Y yo lo he visto y he dado testimonio de que este es el Hijo de Dios.»

És el nostre company de camí

És bonica i ben actual la salutació de Pau i Sòstenes als cristians de Corint: feien una comunitat jove, d'una gran vitalitat, inquieta, amb ganes de progressar i de ser fidels a la seva vocació cristiana, desitjosos de ser llevats i llum enmig d'una massa immensa de ciutadans, passavolants, comerciants i esclaus que no coneixien Déu. La vivència de la seva fe s'encomanava de mica en mica a tot el veïnat. Pau i Sòstenes els desitgen l'amor, la tendresa, el somriure del Pare, i la pau de Jesús, el Crist i Senyor.

D'aquest Crist Senyor en donava testimoni un gran creient: Joan Baptista. Deia: Mireu-lo! És l'anyell de Déu, que es carrega i destrueix el pecat del món.

L'Anyell evoca el xai que cada any sacrificaven els jueus per Pasqua, actualitzant l'alliberament de l'esclavatge d'Egipte.

Evoca també la figura del Servent de Déu que carrega les conseqüències del pecat del món: l'estructura de poder, de mentida, d'ambició que deshumanitza i desfà el projecte de Déu sobre l'home. I salva el poble oferint-se ell perquè, en la seva pobresa, no té res més per oferir.

Pot fer tot això perquè té la plenitud de l'Esperit que reposa sobre ell, l'ungeix, l'envia i l'acompanya arreu. Un Esperit que comunica després a tots nosaltres perquè continuem la seva obra.

És el Fill de Déu que ja existia abans que el món fos món i que il·lumina tots els pobles perquè tots assoleixin per ell la condició de fills. Aquesta immensa grandesa de Jesús, Anyell de Déu, ple de l'Esperit, Fill de Déu, l'hem trobada en l'infant xamós de Betlem, en l'adolescent a Natzaret i quan, ja fet un home fet i pastat, predicava el regne de Déu i moria a la creu, i un cop ressuscitat se'ns fa company i aliment de camí en l'Eucaristia.

No estem pas sols, estem units a la immensa multitud que arreu del món invoca el Nom de Jesucrist.

AGENDA

Activitats del senyor arquebisbe

Del 16 al 20 de gener. Exercicis espirituals.

Dissabte 21. Missa per als diaques de l'arxidiocesi amb motiu de sant Fructuós, a la parròquia Verge de la Pau (pl. de Ferran Casablanques, 4).

Actes i conferències

Trobada diocesana de la Pastoral de la Salut. Dissabte 21 de gener, de 9.30 a 13.30 h, a l'Hospital de Sant Rafael de Barcelona (pg. de la Vall d'Hebron, 107), amb el lema: «Pastoral de la salut i ecologia integral». Inscripcions: t. 933 171 597, de dilluns a divendres, de 9.30 a 14.30 h (fins al 18 de gener).

Festivitat de Sant Antoni abat. Dimarts 17 de gener (17.30 h), benedicció d'animals, pregària al sant i distribució de recordatoris a la plaça de la

parròquia de la Concepció (c/ Aragó, 299). Informació: www.parroquiaconcepcioibcn.com

«Adolescents, joves, religions i tecnologia». Dijous 19 de gener (19 h), a la Llibreria Claret (c/ Llúria, 5), col·loqui sobre els joves i les religions en l'entorn digital. Organitzat per l'Observatori Blanquerna, la Fundació Claret i Catalunya Religió. Hi intervindran: Màxim Muñoz, Míriam Díez, Alba Sabaté, Eloi Aran, Enric Vendrell i el cardenal Lluís Martínez Sistach.

Novahumanitas. Vols viure la teva vida de manera ben desperta i coherent? A Novahumanitas ens trobem un cop al mes perquè això sigui realitat. La propera trobada serà l'1 de febrer, a les 19 h, al carrer Àliga 12 (Hostafrancs). Ens hi acompanyarà Mn. Josep Font, formador de Novahumanitas a Barcelona, València i Madrid. Us demanem que confirmeu la vostra assistència al t. 616 164 006. Trobareu més informació a: www.novahumanitas.org

Cafè Teològic. Diumenge 29 de gener (19.30 h), a la parròquia Puríssima Concepció (c/ Llúria, 70). Tema: «El gènere sexual: innat o pressionat?», a càrrec del Dr. Josep M. Simón Castellví, anterior president internacional dels metges catòlics, FIAMC (www.fiamc.org).

Institut Emmanuel Mounier de Catalunya. Dijous 19 de gener (19 h), «Torras i Bages: catalanisme i catolicisme», a càrrec de Joan Lluís Pérez Francesch, professor de la UB. Al Seminari Conciliar (c/ Diputació, 231). Amb la col·laboració de la Facultat de Filosofia de Catalunya.

Asociación de Adoradoras del Santísimo Sacramento (Esclavas del Sagrado Corazón) (c/ Mallorca, 232). Día 19 de enero (12 h), oración ante el Santísimo Sacramento seguida de Eucaristía.

Amics de Sant Francesc. Dijous 19 de gener (20-21 h), trobada entorn del tema de la pregària, amb fra Josep M. Masana. Als Franciscans de Santaló, 80.

Oratori Sant Felip Neri de Gràcia (c/ del Sol, 2). I) Dissabte 21 de gener (20 h), concert a càrrec d'Ensemble Amoria, repertori de música popular i clàssica, amb un recorregut des del s. XV als nostres dies. Donatiu: 5 euros. Organitza Amics de Mozart. Més informació: t. 610 465 913. II) Diumenge 22 de gener (17 h), projecció DVD del Concert d'Any Nou, des de La Fenice de Venècia, àries d'òpera i ballet, orquestra i cor del teatre de La Fenice, dirigit per Lorin Maazel. Aportació voluntària. Per a més informació: t. 650 009 755.

Cantates solidàries de Bach, a l'església de Sant Josep de Badalona (c/ Enric Borràs, 69). Dia 21 gen. (18.30 h), a càrrec de la coral Càrmina, conjunt instrumentista del Conservatori de Badalona i solistes, dirigits per Daniel Mestre. Entrada lliure. Aportació voluntària.

Pelegrinatges

Pelegrinatge a Terra Santa, amb els franciscans. Del 7 al 14 de maig. Informació i inscripcions: c/ Santaló, 80, t. i fax: 932 022 757 (places limitades).

Pelegrinatge a Itàlia: Roma i Assís, amb els franciscans. Del 29 de juliol al 5 d'agost. Informació i inscripcions: c/ Santaló, 80, t. i fax: 932 022 757 (places limitades).

L'Índia del Sud. Exotisme, diversitat, natura, cristianisme i molt més... Del 7 al 18 de març. Info i inscripcions: Ruth Travel, t. 934 673 244, info@ruthtravel.es, www.ruthtravel.es

CARTA DOMINICAL

† JUAN JOSÉ OMELLA OMELLA
Arzobispo de Barcelona

El desarrollo humano

En nuestra sociedad —la llamada *sociedad del bienestar*— se ha oscurecido gravemente la atención a las personas, hasta el punto de que se valoran más las cosas que el ser humano. Se valora más el tener que el ser. Parece que el centro de todo es el dinero, el figurar, el poseer mucho.

La Biblia, en el relato de la creación, nos descubre que Dios ha colocado al hombre en el centro. Todo lo creado es hermoso e importante (los animales, el aire, el sol y las estrellas, el agua...), pero lo más valioso es el ser humano. Dios lo hizo constituyéndolo como verdadero rey de la creación. Pero es que además lo creó a imagen suya. Así dice el texto: «A imagen de Dios los creó, hombre y mujer los creó» (*Gn 1,27*). Y añade: «Y

vio Dios todo lo que había hecho, y era muy bueno.» (*Ib.*, 31)

Los dos, tanto el hombre como la mujer, son imagen de Dios. Los dos tienen igual dignidad y valor. Pero es que, además, el dinamismo de reciprocidad que anima el *nosotros* de la pareja humana es imagen de Dios.

Más arriba me hacía eco de la calificación de *sociedad del bienestar* que aún venimos dando a nuestra sociedad. Ello equivale a decir, en buena medida, que nuestra sociedad es mercantilista y materialista, que sobrevalora el dinero y las ganancias por encima de la persona humana. ¡Qué bella descripción sobre el desarrollo social y el desarrollo de los pueblos nos legó el papa Pablo VI en la *Populorum Progressio*! Dejé escrito que «el verdadero de-

sarrollo es el paso, para cada uno y para todos, de unas condiciones de vida menos humanas a otras más humanas» (*PP 20*). Lo razonaba partiendo de la base de que el desarrollo no puede ser reducido a un simple crecimiento económico. Para ser auténtico debe ser integral, esto es, debe promover a todos los hombres y a todo el hombre. Y lo explicitaba más: «El desarrollo debe ayudar a pasar de situaciones menos humanas, como las carencias materiales de los que están privados del mínimo vital y las carencias morales de los que están mutilados por el egoísmo. Menos humanas: las estructuras opresoras que provienen del abuso del tener o del abuso del poder, de las explotaciones de los trabajadores o de la injusticia de las

transacciones. Más humanas: el remontarse de la miseria a la posesión de lo necesario, la victoria sobre las calamidades sociales, la ampliación de los conocimientos, la adquisición de la cultura. Más humanas también: el aumento en la consideración de la dignidad de los demás, la orientación hacia el espíritu de pobreza (cf. *Mt 5,3*), la cooperación en el bien común, la voluntad de paz. Más humanas todavía: el reconocimiento por parte del hombre de los valores supremos, y de Dios, que de ellos es la fuente y el fin. Y ya las más humanas: la fe, don de Dios acogido por la buena voluntad de los hombres, y la unidad de la caridad de Cristo, que nos llama a todos a participar, como hijos, en la vida de Dios vivo, Padre de todos los hombres.» (*PP 21*)

¡Qué elenco de situaciones tan hermoso y estimulador nos ofrece el papa Pablo VI con estas reflexiones acerca del verdadero desarrollo de la persona!

Meditémoslas despacio y hagámoslas llegar a nuestro entorno familiar, profesional y social.